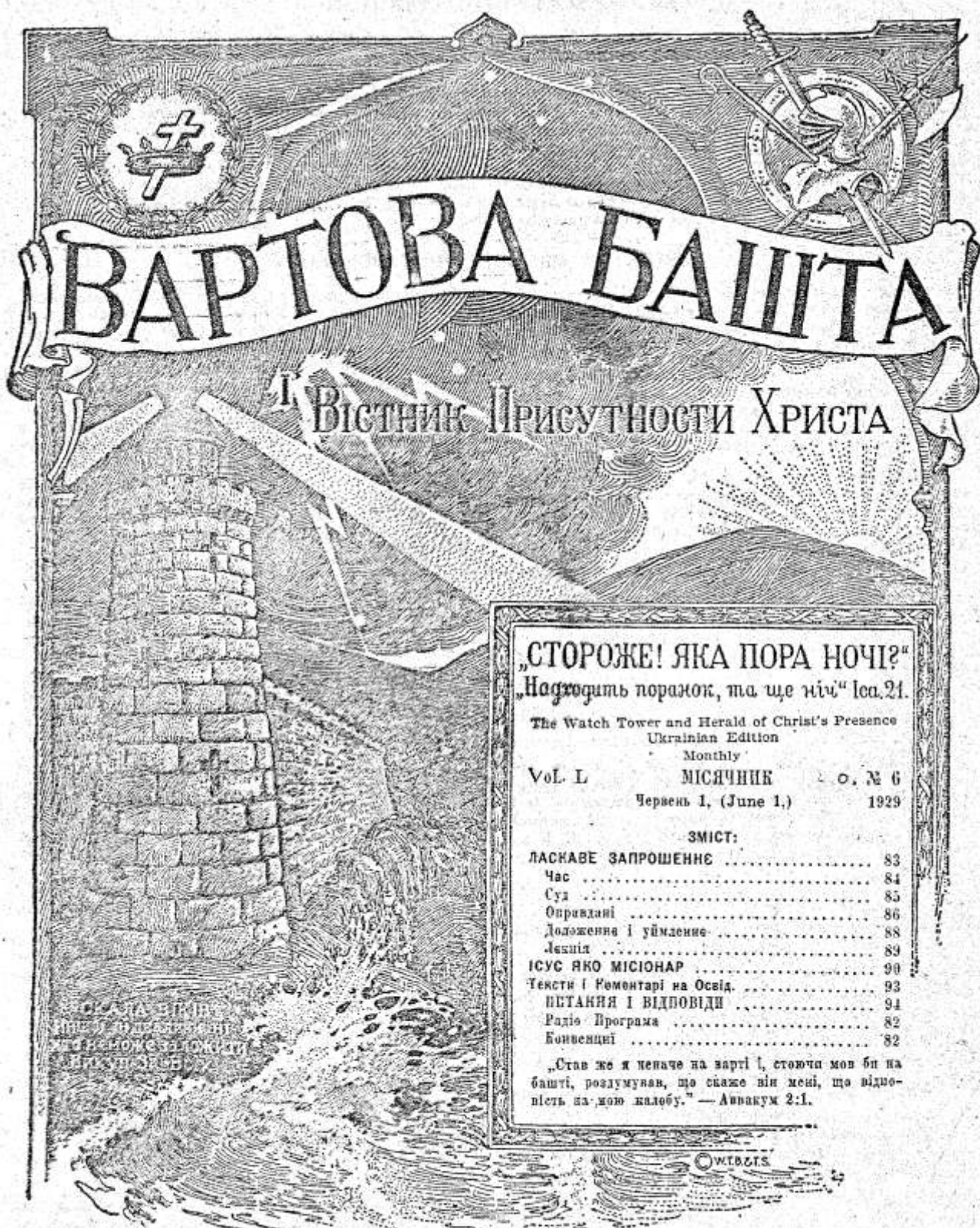

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Нагродить поранок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Ukrainian Edition
Monthly

Vol. L МІСЯЧНИК О. № 6
Червень 1, (June 1,) 1929

ЗМІСТ:

ЛАСКАВЕ ЗАПРОШЕННЯ	83
Час	84
Суд	85
Оправдані	86
Доложення і уймлення	88
Лекція	89
ІСУС ЯКО МІСІОНАР	90
Тексти і Коментарі на Освід.	93
ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ	94
Радіо Програма	82
Конвенції	82

„Став же я немаче на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.“ — Аміакум 2:1.

На землі перепалює народів у запалоті; як зареве море та філі [взбурені, невдоволені маси]. І охертають люди від страху та дождання того, що ярийде на вселенну: сили бг небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Божє близько. Випросяйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангеліє Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в цій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь у розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує коповідні і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідині і наукачній матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії як Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомисльового Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечности і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО СГОВА є єдиний справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Його був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адама гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг стати викупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яке ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, приображуватися на подоба Його, давати свідчення про імена і плани Єгови Бога, і остаточна бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКИНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер прибутний; що Сгова посадив Ісуса Христа на своїх престолах і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїх царстві приверне людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ:

Wartowa Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

Н. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент

Секретар і спарбник

Редакційний комітет:

Н. Ф. Рутерфорд

В. Е. Ван Амбург, Я. Темрі, Р. Г. Барбер, Е. Я. Боварт.
Бюро в інших краях:

FOREIGN OFFICES: British: 34 Craven Terrace, London, W. 2, England; Canadian: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario; Australasian: 405 Collins St., Melbourne, Australia; South African: 6 Leslie St., Cape Town, South Africa. Please address the Society in every case.

Предплата на Вартову Башту річно вносить в Злучених Державих 1.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державих треба посилати через поштової переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії Предплату треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належність, ані не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіж адреси один місяць наперед.

Entered as Second Class Mail Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice Act of March 3, 1879.

КОНВЕНЦІЯ

Осим повідомляємо братів що відбудеться в Філадельфії три днівна конвенція, в дні 31-го серпня 1-го і 2-го вересня, 1929. Всіх братів і сестер проситься сердечно прийти на сю Господню учту. По дальші інформації пишуть на адрес:
Mr. K. Kowal, 331 Winton St., Philadelphia, Pa.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Попларфілд Ман., в домі Фр. Я. Дудара, відбудеться три днівна зьказана конвенція Дослідників Біблії на дні 22, 23 і 24-го червня, 1929. Проситься всіх навколишніх братів при-

бути на сю Господню учту. По дальші інформації пишуть до:
Joseph Dudar, Poplarfield, Man.

КОНВЕНЦІЯ В КАНАДІ.

Осим повідомляється братів, що у Плезент Гом, Ман. відбудеться три днівна конвенція на дні 7-8-9-го червня, 1929. Всі братів прошені прийти на сю Господню учту.

По дальші інформації пишуть:

N. P. Drohomereski, P. O. Pleasant Home, Man.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляється братів, що у Стордліс, Саск., відбудеться конвенція на дні 6,7,8. липня, 1929. Проситься всіх братів прийти на сю учту. По дальші інформації пишуть до:

Wesley Semenluk, Sturgis, Sask.

ВІДЧИТ ЧЕРЕЗ РАДІО

На 30-го червня, о 10 годнів рано (центральний час), відбудеться відчит через радіо зі станції:
CKY 384.4 meters, Winnipeg, Man.

Проситься братів в Канаді, щоб як найбільше звернути увагу людям на сей відчит. Перед і по відчиті буде співати мішаний хор. По дальші інформації пишуть:

I. B. S. A., 584 Machray Ave., Winnipeg, Man.

ПРОСЬБА

Знову звертаємося до вас братів і приятелів в просьбу, щоб від тепер більше свої кореспонденції відносно справ інтересових Товариства, не адресовали на імена певних братів котрі тут працюють в відділах, але адресуйте як саїку:

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
Ukrainian Department 117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

Рік L.

Червень 1, 1929

№ 6

Ласкаве Запрошення

«А Дух і невіста глаголють: Прийди! і хто чує нехай каже: Прийди! Хто жадний нехай прийде, а хто хоче нехай приймає воду життя даром.» — Одкриття 22:17.

ЕГОВА дав одкриття своєму возлюбленому Синові, Ісусу Христу, щоб Він показав його своїм слугам, що мало статися в будучині. Отже Одкриття є пророцтво. Слово „одкриття“ є взято з грецького слова апокалюпсис, що значить відкрити, об'явити. Коли яка річ є відкрита, тоді її можуть бачити всі, хто хоче. Отже виходить, що Одкриття не можна було зрозуміти аж поки то пророцтво не сповнилося або не відкрилося через сповнення.

Грецьке слово епіфанія ужите в писанню, щоб ним пояснити присутність Господа, і значить ясність, освічування або видсвідчення. Се відноситься до світла або ясности, котру побачуть лише декотрі, але не всі. Сі що побачили се світло найперше, отримали много ласк від Господа. І помазані члени остайка знаходяться в особливій ласці Егови. Для того можна розумно припускати, що вони будуть мати розуміння пророцтва перше чим хто инший.

Присутність Господа є показана Божим помазанникам підчас періоду, коли Ісус Христос приготував дорогу перед Еговою; а зробивши се, Він негайно прийшов до свого храму. (Малахія 3:1) Розуміється, що Господь прийшов до свого храму з певною цілею. Одно з Його діл є, що Він дав яснійше вирозуміння правди чим коли вперед. Пророк каже: „І засяде Він до перетоплювання срібла.“ Срібло символічно представляє правду, і чим більше воно є перечищене, тим більше блищить. В гармонії з сим поясненням Божий пророк пише так: „Коли Господь відбудує Сион, явиться в славі своїй.“ (Псалма 102:16) Се славне об'явлення Господа буде перше відкрите останку, тим, що знаходяться в храмі. Його слава об'явилася їм через ясність правди. Ся слава не об'явилась світу, ані навіть тим посвяченим, що небули в храмі, лише останку.

Яко дальший доказ сього є написано так: „І відчинився храм Божий в небі, і видно було ковчег завіту його; і повстали блискавки, і гуркіт і громи, і трясення і великий град.“ — Одкриття 11:19.

Всі блискавиці виходять від Егови. Блискавиці є доказом присутности Егови і Христа, і є дані через їх Голову, Ісуса Христа, щоб дати їм спромогу вирозуміти краще Божий план і Його заміри. Ми розуміємо, що від початку Його присутности, Ісус яко післанець завіту приготував дорогу перед Еговою аж прийшов час для Нього йти до свого храму. Отже можна сподіватися, що в сім часі члени храму отримають більше світла о правді. Можемо також сподіватися, що світло буде збільшатися, аж поки всі пророцтва відкриються.

Много з посвячених одиниць старалися пильно зрозуміти книжку Одкриття і прийшли до певного заключення в своїх умах і знайшли много радості. Але як се виглядає тепер, то не можна було зрозуміти сих пророцтв перед тим, нім Бог зібрав Сион і привів признаних у стан храму. Ані се не виглядає, щоби Господь гнівався на своїх помазанників, котрі старалися зрозуміти пророцтва перед тим, Господь навіть обіцяв, що всі щиро шукаючі правди будуть благословенні.

До кого промовляє

Одкриття було дане Ісусу Христу, щоб Він показав своїм слугам те, що має настати. Отже воно промовляє до тіла Христового, а ні докого иншого. Воно було дане для просвічення тих, що були взяті в угоду через жертву, як і для науки, потіхи і заохочення вірних слуг, що є членами тіла Христового, і в котрих Господь любить. Ісаї 42:1. Вірний і розумний слуга появився аж по сім, коли Сион був відбудований і помазанники були приведені під ризи справедливости.

Розклад

“Одкритте, дане Йоану, показує роботу, яку мають виконати члени Христа або церква, котра то праця мусить провадитися аж до цілковитого установлення царства. Отже не виглядає, щоби ця робота мала бути зроблена під час тисяч ліття, але під час присутності Христа і аж до цілковитого упадку диявольського царства. В сій то книжці, у першій голові, від першого до смого вершика, знаходимо вступне слово відносно того, що має прийти. Йоан каже, що ся вість прийшла від Христа і є дана для церкви. Верш третій обіщує благословенства для всіх тих, що будуть читати і слухати слів пророцтва. В жадній іншій книзі в Біблії нема такої обітницї даної. Тому можна сподіватися, що хто студював Одкритте в чистоті серця і в тій цілі, щоби зрозуміти його і виконувати те, що він зрозумів, той отримав великі благословенства від Господа. Чи ж неправда се, що хто отримує світло і ходить в нім, той є благословенний від Господа? — 1 Йоана 1:7.

“При кінці книжки Одкриття міститься епілог або закінчення. Сей то епілог знаходиться у двайцять другій голові від осьмого до двайцять першого вершика. Се є закінчення книжки по головній промові. В сім епілоді міститься пророцтво. Отже книжку Одкритте ділимо на три часті: (1) вступне слово у котрім Йоан розказує про те, що мав писати; (2) видінне котре дав йому Господь записати; (3) закінчення або епілог. Се пророцтво котре знаходиться в епілоді тепер будемо розбирати.

“Коли Йоан отримав видіння або Одкритте, він хотів поклонитися ангелові, але йому сказано, щоби він поклонився Богу. Сім показано, що правда походить лише від Бога Єгови, і що кожде сотворіння повинно поклонитися Сотворителю від котрого походить всяке совершенне добро. Безсумніву ці слова Йоанові були кермувані Господом, бо він писав лише те, що ангел Господень казав йому писати. Для того повисше згадаці слова уважаємо і трактуємо як пророцтво.

Час

“Окрім сього, що побідники будуть царювати з Христом тисячу років, Новий Завіт, включаючи і Одкритте, згадує дуже мало про роботу церкви під час пановання тисяч ліття. Ми часто пристусовували Одкритте 22:17 до тисячу років царювання Христа. Однак таке заключення, в світлі теперішньої правди, не видається що воно в гармонії з писанням. Але заключення яке є поперте св. Письмом то се, що пророцтво Йоанове зачало сповнитися від

коли Господь прийшов до свого храму, а іменно, 1918 року, і займає період аж до часу цілковитого упадку диявольської організації.

“Ангел Йоанові казав написати так: „Непичатай слів пророцтва книги сієї; час бо близько,“ (Верш 10) Ці слова зазначають ясно час. Чи є який спосіб, щоби ми могли рішити коли той період часу зачався?

“Верш дванайцятий каже: „І ось я прийду хутко, і заплата моя зо мною, щоби віддати кождому, яко ж було діло його.“ Очевидно, що сей текст відноситься до приходу Господа в його храм у котрім часі він зробив перелік з тими, що зробили угоду черз жертву з йоговою. В сім то часі він отварає нагоду їм після їх діл. Отже чи сей прихід не пасує як раз зі словами пророка: „Господь, що його шукаєте, негайно прийде за сим у храм свій?“ Після вказівок ангела, то від того часу то пророцтво не мало запичатуватися. Если ж воно мало бути відкрите, то се значить, що аж тоді його можна було зрозуміти. Отже виходить, що розумінне мало прийти аж по сім, як Господь прийшов до його храму. По сім блискавиці Єгови зачали освічувати членів Сиону. Се зазначило епіфанію Господню, або ясність, котру члени зачали бачити і оцінювати. І если се пророцтво зачало сповнитися по сім як Господь прийшов до свого храму, то воно мусить сповнитися перед тим, нім зачне-ть-ся час благословенств і привернення для людей.

“Щоби скріпити віру своїх помазаників, Господь дає скріплючі докази. У шіснацятім верші є написано так: „Я Ісус післяв ангела мого, свідкувати вам усе по церквах. Я корінь і рід Давидів, зоря ясна і рання.“

“Се є дальшим доказом, що час сповнення сього пророцтва прийшов по сім як Єгова посадив свого Царя на своїй святій горі Сион і по сім, як Господь прийшов до свого храму. (Псалма 2:6) Давид, син Ессея, був вибраний за царя Ізрайльського. Давид представляв Христа як царя. Ісаї 11:1,2) Як Давид вродився в Бетлеєм, так і Ісус вродився там також. Відносно сього Володаря з Бетлеєму є написано так: „І ти Бетлеєме — ти Ефрато, хоч ти малий між тисячами в Юдеї, але з тебе мені вийде Той, що має бути Володарем в Ізраїлі, а його народина — від дочатків, від днів вічності. Тим же то відоблишть їх у зневазі, аж народиться та, що має породити, а тоді вернеться до синів Ізрайлевих і останок братів їх.“ — Михея 5: 2,3.

“Се пророцтво сповнилось в меньшости коли Ісус вийшов з Бетлеєму. Але воно мусить колись сповнитися вповні, і факти показують, що воно цілковито сповнилось ко-

ли Ісус Христос представив себе як Царя духовому Ізраїлю. Се ми розуміємо, що воно сталося в часі положення головного угленого Каміння в Сионі. (Ісаї 28:16). В попереднім числі Вартової Башти є подані докази, що навидене пророцтво Михея не сповнилося аж поки Господь не прийшов до свого храму, тому що цілковите сповнення було затримане аж до часу коли Сион зачав боліти і родити. (Михея 5:3; Ісаї 66:8). Народження хлопятка, котре представляло нове правительство або нове сотворіння, є ключем що отверає се пророцтво котре тепер беремо під розвагу.

В 1914 році Бог посадив свого царя на своїй горі Сион, і тоді нова нація народилась. Бог обіцяв, що престіл Давидів буде існувати по віки. (2 Самуїла 7:13; 1 Царів 2:45) Але се Христос, позатинічний Давид, мусить сісти на сім престолі на віки після обітниць, і котра то обітниця мусить сповнитися у Його другим приході. Ісусу Христу „що має до його право“, дано царство і престіл на віки вічні. (Езекиїла 21:27) В 1914 року се пророцтво сповнилось через „того, що має до його право“, а в 1918 році Божий помазаний цар представив себе як Цар і голова Сиону. (Псалма 118:22-24) Тоді то Христос, корінь і рід Давидів, стався правильним наслідником обітниць зробленої Давидові відносно віковичного престолу, на котрім Божий помазаник мав сісти. Аж доперва по сім пророцтво Одкриття 22:17 зачало сповнятися.

Дальше є написано, що Ісус сказав: „Я ... зоря ясна і рання.“ Довго перед тим Божий пророк писав: „Зійде зоря із Якова, здійсниться берло з Ізраїля.“ (4 Мойсея 24:17) Безсумніву, що се пророцтво відноситься до Месії як до правильного Володаря світа. Се пророцтво не могло сповнитися аж поки Христос не зачав царювати між ворогами. (Псалма 110:1,2) Сповнення сього пророцтва сходиться з часом сповнення пророцтва в Одкритті 22:17.

Рання зоря є певним сповістником надходячого ясного і славного дня, і можна її бачити перед досвітком. Вона появляється на сході зараз перед сходом сонця. Вона світить своїм легким і приємним світлом і веселить всіх, що виглядають нового дня. Всі ранні сторожі бачуть її і радуються. Слова пророцтва показують, що появлення ської ранньої зорі зазначить час сповнення пророцтва під розвагою. Слово „зоря“ часом також є ужите в значінню „князь“. Се є один з титулів даних нашому Господу. „Рання зоря“, згадана в пророцтві, відноситься до Христа, Князя Миру, на чийх віменах буде спочивати справедливе правительство. Князь Миру вже перебрав

власть як Цар. Розбурхались народи і храм Божий отворився. (Одкриття 11:17-19) Писання і факти добре назначують час, що Князь Миру взяв власть і прийшов час для отворення храму.

Суд

З приходом Господа до храму зачався час суду. (Псалма 11:4) В сім то часі Він зачав брати перелік від тих, що визнавали Його ім'я і котрим Він поручив справи свого царства. (Матея 25:14-19) Всі такі є під судом і пробою. (Малахія 3:1-3) Як дальший доказ, що в тім часі зачалося сповняти пророцтво, наводимо одинацятый верш: „Хто зобіжає, нехай ще зобіжає, і хто поганий, нехай ще опоганюється; і хто праведний, нехай ще оправдується, і хто святий, нехай ще освячується.“ Сі слова ясно показують, що прийшов час у котрім суд виконується через того, що має власть судити. Сю власть має Ісус Христос. (Іоана 5:22) Суд зачався від дому Божого коли Господь прийшов до свого храму. (1 Петра 4:17) Протягом того часу Господь судить тих, що зобіжають, поганих, праведних і святих.

Несправедливі

„Праведні“ є ті що признані. Если пророцтво Одкриття відноситься до тисячу років царювання Христа, тоді треба його відложити аж до кінця царювання. З початком тисячоліття всі люди будуть неоправдані, тому що всі є грішниками. (Римлян 5:12) Если ж згаданий суд відноситься до людей взагалі, тоді люди, будучи неоправданими, після пророцтва мусілиби остатися такими на віки. Если ж се правда, то се значить, що кождий чоловік є відкинений і не буде міг вступити на дорогу життя. Таке пояснення тексту булоб не в гармонії з многими іншими місцями св. Писання, котрі ясно заявляють, що під час царювання Христа кождий чоловік буде мати повну і відповідну нагоду отримати Боже призначення і життя.

Але коли ми приложимо се пророцтво до часу між Господним приходом до храму а повним установленням царства, тоді всі інші писання згаджуються. Є такі одиниці, що були приведені до правди і стали членами Христа і опісля відкинули Господа і стали невірними. Слово „зобіжає“ значить, що певна одиниця сталася злою і поставила себе проти справедливости. В сій класі ніхто не може бути хиба що він перше є оправданий кровю Ісуса Христа. Коли ж такий спортивиться і зачне чинити беззаконня, тоді Господь відкидає його.

Дальше Ісус розказує про клясу, що була

прийнята Господом, і була в дорозі до царства, але при кінці періоду через жертву була відлучена з між царської родини. (Маттея 13: 41,42) Сим Ісус описує „заого слугу“ класу, котрий побиває своїх товаришів, і котрий є відкинений Господом і долю його положену з лицімірами. Ся робота буде виконана перед повним установленням царства. (Маттея 24: 48-51) Від коли Господь прийшов до свого храму, від тоді бере перелік від своїх слуг, і тих, що знаходять невірними, викидає в надвірну темряву. (Маттея 25:24-30) Коли Він дасть який присуд, то той присуд є остаточний; і тому Він каже: „Хто зобіжає, нехай зобіжає.“

Поганий

“Апостол описує класу, що колись була просвіченна Господом, але пізніше опоганила себе світом і стала, як „свиня, скупавшись, іде валятися у калібжу.“ (2 Петра 2:19,22) Се є добре відомий факт, що тепер існує класа, котра колись була занята в службі Господній, але з часом занедбала свої обов'язки, спротивилася Господу і Його правді і вернулися назад до жебрачого еліменту світа і злучилися з сатанською організацією. (Галат 4:9) Колись вона полишила диявольську організацію, прийшла до Господа і зласкі Божої була перенесена з темряви у царство світла. (Колосян 1:13) Пізніше розуміння тої класи стало затемнене і вона звернулася на дорогу розпущеності і нечистоти. (Ефесян 4:18,19) Се та сама класа, котру описує Юда, слуга Божий: „Так і сі сновиди опоганюють тіло, начальством же гордують, а на владу хулять. Сі ж, чого не розуміють, хулять; що ж по природі, як безсловесні звірі, розуміють, у сьому поганять себе.“ — Юди 8,10.

“Господь прийшов до свого храму судити, і Він віддасть кожному по ділам його. До сих, що відцуралися Його і опоганили себе, Він висказує свій присуд: „Хто поганий нехай ще опоганюється.“ Апостол Павло ясно зазначає яка судьба чекає тих, що опоганили себе і відцуралися Господа, подоптали Сина Божого, а Його кров уважають зазвичайну річ. Його слова є як раз в гармонії з остаточним присудом даним через Господа Ісуса Христа про несправедливих і опоганих.

Оправдані

“Ніхто з людей не є оправданий самий в собі. Коли хто повірить у викупну кров Ісуса Христа і посвятиться чинити волю Божу такого Бог оправдує і від тоді він рахується за праведного. (Римлян 4:22-25; 5:1;8:33) Если такий отримає життє на котрім будь поземі,

то він мусить затримати оправданне своє або признание Боже приписане йому задля його віри в кров Христову. Се він може затримати лише через дотримання віри, що колись була передана святим Його

“Велика громада людей посвятилися чинити волю Божу, була оправдана і сплджена як нове сотворіння, але не є цілковито посвячена Господу і своїй угоді. Сі люди отримали правду і тримають її для себе і виглядають часу, коли вони зможуть особисто скористати з неї. Вони старалися зробити себе праведниками, але занехали вірно сповняти заповіді Божі. Господь прийшов до свого храму, і зробивши перелік зі своїми слугами, знайшов їх менше вірними, хоча й далше оправданими, і то му сказав: „Хто праведний нехай ще оправдується.“

Святий

“Коли Господь прийшов до свого храму і зачав брати перелік зі своїми слугами, Він знайшов, що декотрі пильно стерегли інтересів Його царства, котрі були передані їм. Сі велими дорожать фактом, що вони є приведені в тіло Христа і є помазані виконувати певну роботу в ім'я Господа. Вони отримали правду з любови до неї і стараються прославляти Бога. Вони цілковито віддали себе на службу Господу. Відносно сих Господь каже у своїй приповіді: „І приступивши той, що взяв п'ять талантів, приніс і других п'ять талантів, говорячи: Пане, п'ять талантів мені передав еси; ось других п'ять талантів придбав я ними. Рече ж до него пан його: Гаразд, слуго добрий і вірний: у малому був еси вірен, над многими поставлю тебе. Увійди в радости пана твого.“ — Маттея 25:20,21.

“Сі вірні і признані були приведені під ризи справедливости, і Господь дав присуд для них, кажучи: „Хто святий, нехай ще освячується.“ Сі то власне становили в тім часі класу останка і сталися частю Сиону.

Проба

“Самий факт, що хтось є приведений в стан храму і перебуває у тайнім прибутку Всевишнього, не є ще запевненнем, що він позістане все в такім стані. Щоби перебувати там, то треба доказати свою вірність через послухність до Божих заповідей. Всім вірним є припоручені всі справи Господнього царства. З таких складається „вірний і розумний слуга.“ (Маттея 24:45) Сій класі Господь дав виразну заповідь, а іменню, проповідувати євангеліє на свідкування всім народам. (Маттея 24:14) До них виразно сказав Єгова: „Ви свідки мої ... що я Бог.“ (Ісаї 43:10,12, Про

сих, котрих Господь признав коли прийшов до свого храму судити, є написано: „Блаженні, що творять заповіді Його, щоб мали власть до дерева життя, і увійшли воротами в город.“ — Одкрите 22:14.

²¹Щоби перебувати в ласці Господній, і остаточно мати щедрий в'їд в Його царство і отримати право до життя, то треба без перестанку сповняти Божі прикази, і так доказати свою любов до Нього. Се й не для побідників є дана обітниця, що вони будуть „споживати з дерева життя, що посередені раю Божого.“ (Одкрите 2:7) Звідси ясно можемо бачити, що кляса храму мусить докати їх вірність і лояльність через сповнення Божих приказів.

Надворі

²²Окрім вірних, є ще багато одиниць, що зробили угоду через жертву з Господом, однак взяли Його ім'я для самолюбної користі. Господь відкриває їх в сім пророцтві. Се показує, що се пророцтво немає нічого спільного з тисячлітнім царюванням Христа. „А на дворі будуть пси сі, що взяли ім'я Господа для самолюбної цілі (Ісаї 55:9-11), чарівники (сі, що змішали фальшиву науку з правдивою для ошукування,) і перелюбники (сі, що в ім'я Христа вганяються за заведеною законом з диявольською організацією,) і душегубці (сі, що ненавидять і переслідують послідовників Христа), і ідолські служителі, (сі, що поклоняються системі або людям або иншим предметам, що носять на собі ім'я Господнє), і кожен, хто любить і робить лож.“ Се є цілковитий опис тих, що становлять диявольську організацію на землі.

„Прийди“

²³Се ласкаве запрошення в сім пророцтві є: „Прийди! і хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний нехай прийде, а хто хоче нехай приймає воду життя дармо.“ (Верш 17) Діти Сиону народилися і храм Господен є зібраний до купи. Останок був привидений в стан храму і зачав розуміти, що для нього є ще певна робота до виконання. Вони зрозуміли, що перед Армагеддоном відбудеться широке голошення правди, щоби всі народи почули, що має статися не задовго, і що хто хоче стати по стороні Господа, має тепер нагоду; що в битві Армагедоні прийде цілковитий упадок диявольської організації і прославлення на віки ім'я Єгови.

²⁴Єгова привів останок під свою покрову, вложив слова свої в уста їх і накрив їх тінею руки своєї, і приказив їм давати велике свідоцтво на землі. Бог є великим Духом. „Гос-

подь же Дух.“ (2 Коринтян 3:17) Ісус Христос є великим Екзекутором плянів Єгови і правцею Бога Єгови. Всяку роботу Єгова виконує через свого возлюбленого Сина. Той великий Дух велить тепер давати свідоцтво і тому каже до тих, що слухають Його приказів і Його Слова: „Прийди!“ і стань по стороні Єгови, правдивого Бога, а проти сатани. Отже сю вість тепер люди слухають.

²⁵Невіста або тіло Христове включає в собі всіх вірних і правдивих членів на землі. Сі належать до Сиону і є в храмі, і для того прославляють Бога. (Псалма 29:9) Сі є мудрі дівиці, що радуються в жениху своїм. (Маттея 25:1-9) Вони є приведені під ризи справдливості, і приодіти одежою спасення і рівнож мають на собі весільні шати. Вони радуються, щі наближився день визволення і приїждіти прославити ім'я Бога Єгови. Сими словами пророк показує, що Бог шукає добровільців. До свого возлюбленого Сина Він сказав: „Кого мені післати?“, а останок відповідає: „Ось я, пішли мене!“ — Ісаї 6:8.

²⁶Останок радується, що приходить час у котрім люди пізнають, що Єгова є правдивий Бог, і що люди будуть запрошені стати по стороні Єгови проти диявола. Останок знає, що ся вість мусить йти до великої громади, як і до инших, і будучи невістою, в гармонії з сим приказом, каже „Прийди!“ факти показують, що останок як раз тепер се виконує. Ніколи перед тим ніхто не давав такого великого свідоцтва про правду як протягом минувших кілька років. Головна тема сього свідоцтва була і є: Єгова є Бог, Христос є царем, і царство небесне наближилось і визволення близько. Прочитайте звіт з праці на 1928 рік і завваже, що за чудову роботу Господь виконував у тім році. „Від Господа се сталося; дивно се в очах наших.“ (Псалма 118:23) Звідси можна легко бачити, що Одкрите 22:17 саме тепер сповняється і останок в сій роботі бере участь.

²⁷„Хто чує нехай каже: прийди!“ Підчас Конвенції буває і можна завважати, що велике число присутних не бере участі в проголошенні вістки о правді. Можливо, що вони не зрозуміли ще добре правди і тому не оцінюють їх привилею. Їх слух є тупий і розуміння неясне. Се одна причина чому правду треба часто повторяти для них. Сим способом правда вкорінюється в них і вони поступенно зачинають бачити і розуміти їх привилей в проголошенні новини о царстві Божім. До них Господь так каже: „Хто чує нехай каже: Прийди!“ і стає по стороні Господа. Сі що чують повинні пам'ятати слова пророцтва: „Блаженний, хто хоронить слова пророцтва книги сієї.“ В

сім то часі свідоцтво муситься давати; і блаженний той, хто має участь в тій роботі.

“Божий пророк згадує велику громаду голодних душ. (Псалма 107:10) В загородах зорганізованого Християнства є велике число вязнів, котрі прагнуть правди, тому що в сих в'язницях нема правди. До таких заходить солодка вість о Божім пляні визволення через радіо. Вірні слуги Господні йдуть до двирей сих в'язнів і несуть їм хліб, який знаходиться у книжках. Сі в'язні чують сю радісну новину і чують вість пророцтва: „Хто жадний нехай прийде, а хто хоче нехай приймає воду життя дармо.“ Ся ласкава вість Слова Божого гасить їх прагнення і робить їх серце веселим. Тоді вони кажуть своїм сусідам пити воду життя і ставати по стороні Єгова. Декотрі, що прийшли недавно до правди, зачали використовувати нагоду і зачали розносити вість для других.

“По цім світі є міліони людей доброї волі котрі знаходяться в різних клопотах і бажають бачити красший час, але не знають де звернутися за помічю. Для них світ є неначе пуста пустиння, де нема ні води ані хліба. Та через радіо і через книжки вони довідуються, що Єгова є Бог, і що Христос є Царем, і що царство і день визволення є близько. Останок розносить сю радісну вість, і каже до них: „Хто хоче, нехай бере воду життя дармо.“ Їм сказано, що вони можуть стати по стороні Господа, а проти диявола, і отримати благословенства. Чи не є то ся кляса людей, що можливо тепер шукає смирности і справедливости, а в день гниву Божого буде охоронена і перейде через Армагедон і буде вічно жити, ніколи не вмирати? Софонія 2:3.

“Останок мусить тепер бути свідками і проводарями для народу. (Ісаї 55:4) Останку тепер приказано приготувати дорогу для людей, і вони побачуть правду. Навіть велику громаду треба вести до води життя. (Одкровення 7:17) Можливо Господь уживає останка для помочи їм. Много людей опокориться через Армагедон, і аж тоді вони дістануть уха до слухання. Дуже можливо, що по Армагедоні Господь буде уживати декотрих з останка для нести свідоцтво і помагати тим, що будуть потребувати помочи; аж по сім вірні будуть забрані до небесної слави. Одно є те-

пер певним а се що робота останка є голосити радісну новину яко Богом назначені свідки.

Доложення і уймлення

“Пророцтво відкриває факт, що деякі одиниці будуть додавати до слів пророцтва книги сієї, є свідомі сього. „Свідкую також кождому, хто слухає слів пророцтва книги сієї, коли хто доложить до сього, доложить і йому Бог пораз, що написані в книзі сії.“ (Вірш 18) Се не може відноситися до новочесних священників, котрі заперечують Біблію, яко Слово Боже. Здається, що сі слов'я навіть не відносяться до тих що називають себе Християнами але не розуміють Божого пляну.

“Пророцтво здається ясно відноситися до кляси людей, що пізнали Божий плян так як він є поданий у св. Письмі, і пізнавши, вони додають або відоймають він нього. В книзі Одкровення (20:11-15) є виразно зазначено, що по упадку диявольської організації настане суд для людей. Се буде день у котрім Господь буде судити всіх людей. (Діян. Ап. 17:31) Там є ясно сказано, що хто не перейде того суду, і чие імя не буде записане в книзі життя, такий буде знищений. Тут хочемо пригадати, що тепер є такі одиниці, котрі пізнали правду в сім часі і мають знання Божого пляну і твердять, що вони виробляють собі прикрасний і солодкий характер і рівночасно заявляють, що Бог так добрий і так люблячий, що Він спасе кожде сотворіння, включаючи Юду і самого диявола. Отже через се вони стають по стороні диявола помимо сього, що Слово Боже твердить, що всі беззаконники будуть знищені другою смертю. Сим вони без жадної причини додають до Божого відкритого пляну.

“Є і такі, що отримали много благословенств через знання правди, і певний час радувалися в ній. Однак, будучи самолюбими, вони не віддали Богу слави і чести за те все, що Він робить для чоловіка. Але з бігом часу ся самолюбна кляса стає незадоволена поживою, яку Господь дає своїм людям і тому тратить радість і стає непослушною до Його заповідей. Вони так говорять: ‘Тепер вже нема правди для відкриття. Ми мусимо тихо сидіти і чекати аж будемо забрані до неба. Ми нічого не хочемо мати спільного зі службою.’ Свідомо і добровільно вони відказуються від всякої служби, яку заповідав Господь виконувати. Вони відмовилися щонебудь мати до діла з Його ласкавим запрошенням. Вони уймають з Божих слів заповідей Його, а іменно, що свідоцтво мусить даватися, і що має вибратися вірна кляса, котру Єгова називає останком або своїми свідками. Про-

таких пророк так говорить: „Колиж хто уйме від словес книги пророцтва сього, уйме Бог часті його з книги життя, і з города святого, та й з того, що написано в книзі тій.” — Одкрите 22:19.

“В інших перекладах є зазначено, що Бог „уйме його часті від дерева життя.” Звідси бачимо, що вони колись мали часті в дереві життя, що є обіцяно лише для побідників. (Одкрите 2:7) Без різниці яка судьба чекає сю згадану класу то однак вона не може бути частию Божого святого города або Його славного царства.

“Ангел, що пояснив се пророцтво Йоанові сказав: „Так прийди хутко!” Сі що чують і розуміють, радісно відповідають: „Аміль. О, прийди, Господи Ісусе!” Вони бачуть, що зближається час великої хвилі в історії чоловіка і що церква тепер має великий привилей представляти Господа і голосити про сю хвилю. Тому вони радуються, і бажають бачити докінчення сеї роботи Господом.

Лекція

“В сім пророцтві мусить міститися лекція для всіх тих, що люблять Бога і Христа. Коли помазанники, з ласки Божої, почули і зрозуміли се пророцтво, тоді вони побачили, що свідчення між людьми мусить даватися і то скоро. Вони зрозуміли, що члени останка є свідками для Господа. Задача сьої класи є ясна. Вони не мають часу чекати або опізнатися. „Тоді скажуть Синові: Нехай не опадають руки в тебе!” (Софонії 3:16) Прийшов час у котрім ім'я Єгови мусить бути прославлення. Тому Він нагадує тих, що мають уха до слухання, щоби вони прийшли і пізнали дорогу життя і навчилися нею ходити. Хто останеться в класі останка, що є Його невіста, то мусить тепер голосити: „Прийди!” Такий даліше буде запрошувати людей, щоби вони ставали по стороні Єгови. Вони бачуть Царя на його престолі, що є в храмі, і кажуть: „Співати му псалми Богові мому”.

“Робота великого Бога Єгови тепер поступає вперед. Помазанники радуються невисказаною радістю, що вони мають нагоду бути співробітниками з Богом і Христом. Єгова через Христа повідомляє сатанську організацію, що Він замірив знищити її і визволити пригноблене людство. Всевишній, промовляючи через свого возлюбленого Сина, каже: „Прийди!” Ся вість мусить голоситися для тих, що бажають справедливості і правди. Ся робота мусить виконатися в сім часі.

“Спевністю, що се найщасливіший час як коли церква мала в тілі. Задля Єговиних блискавиць, сі в храмі бачуть ясно Його цілі.

Вони бачуть, що їх блаженний привилей є представляти Його і класти своє життя в Його службі. Справді від того часу можна сказати: „Блаженні мертві, що в Господеві вмирають від нині.” Безсумніву, що хто перебуває у тайнім пробутку Всевишнього і буде вірно представляти Господа аж до смерті, такий буде мати щедрий вхід у царство Боже. Не дивно, що сі побачивши сю правду око в око, з великим інтузіазмом підносять свій голос і співають в честь Бога Єгови.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

Кому Бог дав Одкрите? Для якої цілі? Коли можна розуміти пророцтво? Що се значить коли пророцтво можна розуміти? Поясни слово *співанія*. Кому Бог дав ласку зрозуміти пророцтво? ¶ 1,2.

Коли і через яку роботу була друга присутність показана? Яка є *ціль співанія*? Кому є об'явлена слава, і як? ¶ 3,4.

Наведи Одкрите 11:19. Про які блискавиці згадується там? Звідки вони виходять? Їх *ціль*? Яку користь принесло студіювання *Одкриття* перед Господним приходом до Його храму? ¶ 5,6.

Перший *верш* показує, що одкрите було дане для кого? Як можна було скористати з нього і коли? ¶ 7.

Коли і через кого робота показана в *Одкритті* буде зроблена? Які *маски свідства*, що обітниця благословенства для тих, що *слухають* і для тих, що читають слова пророцтва *книги сієї*, сповнилися? ¶ 8.

На яких *три часті* Одкрите є поділене? Яке відношення було Йоанове до Божого *іславця*? Що насє сказав ангел, яка лекція є в сім для дітей Божих? ¶ 9,10.

Наведи *писання* і покажи, коли Одкрите 22:17. зачалася *сповняти*. У котрім часі воно виповниться *цілковито*? ¶ 11-13.

Яка є *ціль* *іславця* *вешника*? Як сей *верш* показує час *відносно* сповнення пророцтва *сімнадцятого вешника*? ¶ 14,15.

Яке *іонертя* *знаходимо* в Михея 5:3 відносно нашого *вешника*? *Покази* яку *связь* мають слова: „*прихід того, що має власть*” із словами: „*установлення Давидового престолу*.” ¶ 16,17.

Хто є „*Зоря від Якова*”, „*берло від Ізраїля*” і „*рання зоря*”? Покажи їх *злучність* з Одкритем 22:17. ¶ 18,19.

Що сі *інші писання* показують відносно *суду*, часу *суду*, і котрі *класи* є *суджені*? ¶ 20.

До котрого часу відноситься Одкрите 22:17? Дай *доказ*. ¶ 21.

Хто є ті, що „*зобіжають*”? Яке *споріднення* ся *класа* має з „*дукавим слугою*”? Які *наслідки* будуть із сього *суду*? ¶ 22,23.

Хто є „*огидні*”? Як вони *зайшли* у сі *обставини*? Яка *судьба* чекає сьо *класу*? ¶ 24,25.

Хто є „*ісправедний*” в сім *тексті*? Як се *сталось*, що вони *лише затримали* своє *оправданне*? Який *присуд* є для них? ¶ 26,27.

Опиши класу названу „святі“. Який присуд Господь дав відносно них? Яке заохочення є дане їм? Яка обітниця є дана побідникам? Що треба стрінути, щоби отримати обіцяну нагороду? ¶ 28-31.

Поясни Одкровення 22:15. ¶ 32.

Які обставини і знання фактів дали нагоду останковим мати участь в сім запрошенню? В який спосіб це запрошення буде поширене до інших? І для якої цілі? ¶ 33,34.

Хто є „левита“ згадана тут? Опиши послуханство цієї класи. Які факти показують, що вони є Божими свідками? ¶ 35,36.

Поясни чому треба згадувати часто певні правди. Поясни: „Хто чує нехай каже: „Прийди!“ О, які річи постарався Єгова, щоби дати запрошення тих, що

є „жадні“? Як оwoчі цього свідчення множаться? ¶ 37,38.

Опиши обставини, котрі показують як відповідна і на часі є ця вість. Яка ціль є давання свідчення? Як скористають ті, що слухають цієї вістки? ¶ 39-41.

До кого відноситься вісімнадцятий верш цієї голови? І чому? Коли, і чому в тім часі? Опиши чому вони поставили себе у таких обставинах? Що їм присуджено за це? ¶ 42-45.

Що значить „прийду хутко“? І що значить відповідь на це? ¶ 46.

Яка лекція міститься в тім для останка? ¶ 47.

Яку роботу Єгова виконує тепер на землі? Яку частку мають помазанники в ній? Що є їх заохоченням, і що є їх жерелом світла і сили? ¶ 48,49.

Ісус jako Місіонар

СУЧАСНІ люди вже не так скоро приймають науки різних віроісповідань без уважного розглянення їх, і то безрізниць як засильно біло-волоси голови або влади ті науки вчать і попирають. У сучаснім так званім релігійнім світі існує великий переверот людських думок щодо самих правдивих, основних церковних догмів, а іменню: яке споріднення було Ісуса до Бога а яке до чоловіка.

Духовенство jako таке може покликуватися на слідуючі дві влади: Перше на Біблію, на котрій вони нібито оперують свої основні науки; а друге, на підставі їхнього становиська jako представителів Бога на землі. Але сим властям люди вже не довіряють, позаяк вони не є вже певні ані одної ані другої. За се розпучливе положення духовенства ніхто не є винуватий лише самі священники. Жадний противник Біблії не спричинився до знищення віри в Біблію і церкви до такої міри, як саме духовенство. Вони занечистили свої власні гнізда! Бажаючи, щоб про них люди добре думали, і знаючи слабі і безпідставні вірування їхніх церков, вони безпроволочно прийняли погляди противників Біблії, і зачали вчити, що Біблії не треба уважати jako Боже відкриття для чоловіка, але писання добрих людей, котрі записали свої думки про Божі заміри і сим самим зробили добро своєму ближньому. Справді мусимо признати, що духовенство вживає Біблії лише для своєї користи. Вони її вживають для попертя своїх власних плянів і таким чином самі знищили авторитет Біблії напідставі котрої вони уперали свої догми.

Вони упераються ще на одній владі або авторитеті, а се на церкві, що вдійсности є їх власним витвором. На підставі цього автори-

тету, вони приписують собі виключне право пояснювати св. Письмо. Сю власть найвиразнійше приписала собі Римо-католицька церква, тому що вона вважає себе за одну правдиву і апостольську церкву. Всі прочі церкви хотая не так явно висловлюються, то однак в сути річи приписують собі таку саму позицію. Духовенство всіх церков завше приписували собі виключне право пояснювати Біблію для людей. Сим самим церкви ставляють себе на висшій місці чим Біблію, тому що їх проповідники мають право розказувати, що вона має вчити а що не має вчити людей.

Одна подругій ріжні науки многих церков є тепер відкинені. Але прийшов час, го головна догма, а іменню наука про тройцю, котра була принята всіма церквами в Християнським світі, тепер вже більше не є принята за правду навіть самими членами церков. Люди вже більше не страхаються тим, що вони не вірять в догми, котрі колись були уважані за найсвятійші. Вони зрозуміли, що вони можуть жити і без вірування в такі річи, котрі противляться здоровому розсудку.

Та тепер самі церковники зачинають заглядати до Слова Божого і то тим більше, коли вони можуть переконати себе, що сим вони не шкодять церковній організації. Та між ними ведеться тепер боротьба відносно місця яке треба дати Ісусові. Если наука о тройці не може бути доказана властями церковними ані розсудком, тоді вони відчувають потребу поправити всю справу. Стративши віру, що Ісус був Богом між людьми, вони тепер не є певні що провадило Його в роботі як і в житті. Чи може Він був звичайним чоловіком і навчав після Його власного вірування? Если ні,

то що ж провадило Його? Не давно один учитель із клеру заявив, що Ісус кинув своє життя на велику ризик і був успішним.

То ж ми питаємо, чи так справа мається? А если ні, то чи Ісус умер в назначений спосіб і час? Справді Біблія є одиноким жерелом, на підставі котрого сю справу можна заключити як слід; если ж відкинемо її на бік, тоді знайдемося у світі теорій і відумок людських де не можливо мати певности. Один блуд провадить до другого. Лише тоді, коли беремо все написане в Біблії про Ісуса, тоді можемо дійти до правди. Се значить, щоби дійти до правди, то треба студіювати пророцтва про Його прихід, і євангелії де знаходиться що Він говорив, писання апостолів котрі пояснюють Його науку і одкриття у котрім знаходиться наука о приході Його царства. Але хто лише студіює євангеліє, і хоче зрозуміти про Бога і Христа, такий не може прийти до повної правди.

Та питання заходить, чи життя Ісуса належало до Нього у повнім значінню того слова? Чи Він був свободний віддатися своїм власним планам? Дехто припускає, що при кінці 33 років Його життя Він ще надіявся жити 40 років довше і служити Богу. Такий погляд робить Ісуса ідеалістом, або місіонаром, що важить своє життя в який спосіб ужити Його для найбільшого добра.

Та прийшов час і вже більше не можна підперати науки о трійці у світлі здорового розсудку, тому навіть побожні люди зачинають приймати погляд, а іменню, що робота Ісуса була зовсім людська: або іншими словами сказати, Його робота була природна а не надприродна.

Та студент Біблії не має в сім жадної трудности. Для нього тут нема місця на вагання. Біблія показує, що життя Ісуса було визначене до Його народження, до Його посвячення і до Його смерті. Апостол Павло каже, що коли прийшла повня часу Він народився і в назначенім часі Він посвятився Єгови. (Галат 4:4. Марка 1:5) В іншій місці писання зазначає, що Він умер в назначенім часі. Він був Божим пасхальним агнцем, і в пасхальнім часі Ісус помер. „Христос пасха наша заколена за нас.“ — 1 Кор. 5:7.

Бог Єгова уложив план і всім плані Він зазначив, що Він буде мати два народи названі Ізраїль; один по тілу, а другий по духу. Писання показує, що сі Ізраїлі були вибрані через два періоди рівно задовгі. Один період тягнувся 1845 від смерті Якова аж до відкинення Якових потомків, коли вони розпили Божого посланця; а другий період від зіслання

св. духа тягнувся також 1845 років під час котрого Бог збирав духового Ізраїля.

Апостол Павло каже: Христос „у свою пору за нечистивих умер.“ (Рим. 5:6) Знов апостол Петро каже: „Сього, назначеного радою і провидінням Божим виданого, ви, взяли руками беззаконних, і пригвоздили, вбили.“ Факт, що сі річі були наперед установлені, і що Ісус прийшов як раз по середині між сими обома періодами часу, доказує, що Його смерть прийшла як раз після хронологічного розкладу. — Ісаї 40:2; Ерем. 16:18; Захарії 9:12.

Ся сугестія, що ніби Ісус ризикував своїм життям у сім великій справі, не є лоперта у св. Письмі. Він жив життям яке посвячений Богу і клав все що мав у тій службі. Про Нього написано так: „Дні мої в руках твоїх.“ Псалма 31:15) Ісус знав, що Він мав лише короткий час назначений на Його службу, Він сказав: „Хіба не дванадцять годин у дні? Мені треба роботи діла пославшого мене, поки день: прийде ніч: тоді ніхто не зможе робити.“ (Йоана 11:9;4) Тут Він відносився до себе і до своєї роботи.

Коли приближувалися пасхальні свята, то Ісус знав, що се були останні, Він знав, що коли Він піде до Єрусалиму то Він мусить умерти, і тому сказано про нього, що Він „утвердив лице своє йти в Єрусалим.“ (Луки 9:51) Він йшов до Єрусалиму не тому, щоб спричинити собі шкоду, але тому бо Він знав яка є воля Отця небесного.

Тут головню хочемо звернути увагу, що Бог кермував Ісусовим життям. Нема нічого згаданого в гісторії Його життя щоб Він шукав нагоди зайти в спір з проводарами народними аж покіль прийшов пасхальний час і тоді Він говорив виразно. Але і тоді Він не шукав зачіпки. Ісус, ідучи до Єрусалиму сього останнього часу, не шукав, щоби добровільно віддати своє життя в руки грішників з сим наміром, щоби умерти як мученик. Він не вагував своїм життям чи Він принісби більше користі в тілі або колиб Він полишив тіло.

Сі всі питання, котрі релігійні провідники пропонують людям, далеко розминаються з правдивою ціллю. Ісус над сими питаннями не застановлявся. Від часу Ісусового посвячення або охрещення Йоаном в Йордані, Його життя не належало до Нього. Він не рішив як задовгий період часу Він мав служити на землі, ані коли Його життя мало скінчитися.

Люди попали у два головні блуди відносно Ісуса: один блуд, в який попали фарисеї, був що уважали Його лише за сина теслі з Назарету; другий блуд в який Християнство попало було зовсім противно першого; вони зробили

Його Богом рівним підкождим взглядом з Його Отцем.

Та тепер головні „правди“ Християнства вже розпадаються. Ім тяжко з найти місце для Ісуса, бо вони кажуть, що хто вірить з фарисеями, що Ісус родився на світ після звичайного процесу, то такого чоловіка не можна називати Християнином.

Апостоли вчили, що Ісус народився з жінки, однак уникнув зотління і гріху, який панує у світі через се, що Він був початий в утробі Марії силою духа Божого, і для того жадний чоловік не був Його отцем. (Галат 4:4; Луки 1:35) Се було: хіт ре перекручення писання, коли диявол зміг зробити Ісуса самим Богом. Бо коли Бог не змінюється, отже після сього виходить, що Ісус був Богом у людським тілі. Через се увійшла догма утілення, що значить що самий Бог об'явився в тілі Ісуса. Наука Нового Завіту коли є вільна від усяких мильних вірувань, ясно учить, що Ісус був правдивим чоловіком, народжений з жінки, і був висланий Богом, щоби через віддання свого совершенного життя, Він міг дати викуп і визволити рід людський з прокляття вини, і спасти Його від сили гріху і зотління смерті.

Ісус сказав про себе і свою роботу: „Бог не післяв Сина свого на світ, щоби осудити світ, а щоб спасся ним світ“. (Іоана 3:17) Апостол Іоан каже: „На се явився Син Божий, щоб зрештувати діла диявола.“ (І Іоана 3:8) Як Ісус був Божим посланцем, так, і апостоли, котрих Він вислав у світ, (Жидів 3:1) мусіли проповідувати Його слова і через се принести суд слухачам. Се вони зробили; кожний, що слухав їх був відвічальним за се що чув.

У першій прихіді Ісус сповнив першу часть Божого пляну для спасення роду людського. Отже світ не був zagrożений небезпекою знищення за щось чого він не знав. З приходом Ісуса сповнилася перша часть Божого пляну для спасення роду людського, і закінчився Жидівський вік і також зачалася нова ера у котрій розпочалося високе покликання всіх тих, що хотіли посвятити себе на службу Богу і йти слідами Христа. Ціль Християнської доби була зібрати насіння Авраама і дати свідонство всім людям о конечности піддання себе до волі Бога Єгови.

Хотя Ісус своєю роботою зрушив майже всіх людей в Галилеї, то однак Він не старався відновити їх релігійної ревности. Він сповістив новину царства, знав, що вона досягне усіх сердець, котрі були гідні отримати її.

Його вість сталася пробою для проводарів народних як і для людей взагалі, котрі, хотяй отримали так багато благословеньств від Ісуса, то однак воліли триматися своїх провідників чим Його; тягар який провідники положили на них, вони вибрали скорше чим свободу правди про яку Він учив їх. Ісус знав, що релігія тодішнього часу з її всіма формами і тим що вона представляла Єгову, буде знищена. Окрім сього Ісус знав, що правда яку Він голосив буде знарядом Божим для зібрання людей, що будуть становити насіння Авраама і котрі будуть благословити всі народи землі. Галат 3:29.

Між многими блудами Християнства треба і зачислити сей, що вони хотіли релігійними здвигами привернути світ для Христа а мертві церкви привернути назад до життя. Протягом минулих 150 років між протестантизмом повставали такі одиниці як Веслий і Гвайтфілд, котрі старалися відродити зогнілі релігії або церкви. Безперечно, що вони були успішними до певної міри у своїх змаганнях, бо много безрелігійних людей стали жити релігійним життям, однак у св. Письмі не знаходимо жадного уповажнення на таку роботу. Без ріжничі як задобре бажання було, то однак се є помилка говорити, що така робота є воля Божя, і що се зроблено в ім'я Христа. Позаяк така робота не є на підставі писання, тому вона засліплює уми, як проводарів так і тих, що є дотикнені нею.

Нині є велика робота до виконання для Бога Єгови, але ся робота не є відродження релігій. Ціль сеї роботи є: дати знання світові щодо царства яке Єгова установлює на землі, і кликати всіх людей до послуху Єгову. Ся робота нині є подібна до Ісусової, лише що нинішня робота відноситься до цілого світа. Ціль сеї роботи є свідкувати, що царство небесне наближилось, і що Бог посадив свого Царя на святій горі Сион. Ся вість, що тепер голоситься під провідництвом Князя царства, не є відродження релігій Християнства. Сей поклик нині йде до всіх, хто любить Бога і справедливості, щоби втікали з сього Вавилону темноти і від фальшивої науки, до Того, котрий представляє себе всім людям, котрі доброго серця і волі. Хто віддасть себе під Його покрову, той отримає великі благословеньства; але хто не послухає Його голосу перестороги, той буде мусів зазнати смутку і переходити через великий час горя, котрий тепер зближається скорим ходом до найгіршого степеня,

Тексти і Коментарі на Освідчення

Середа 7, серпня.

«Хто не любить, не пізнав Бога, бо Бог любов.» — 1 Іоана 4:8.

ПРАВДИВО говорить св. Письмо, що Бог є любов. Се не значить, що Бог є лише ласкавий, милосердний і терпеливий до тих, що роблять помилки. Любов і несамолюбство є одно і те саме. Отже значить, що все що Єгова зробив або зробить, то те все Він робить без самолюбної ціли. Він нічого не робить для свого сотворіння з тим наміром, щобі балися отримати яку будь нагороду за се. Се є не можливо для сотворіння принести яку будь користь для Сотворителя Єгова. Єгова посідає все, що є добре, і все, що Він робить для сотворіння, се Він робить для їх власного добра. Отже мотива всіх діл Єгови є любов.

Середа 14. серпня.

«Масло ж скарб сей у глиняних посудинах, щоб премоножество сили було від Бога, а не від нас.» — 2 Коринтян 4:7.

ЄГОВА припоручив новому сотворінню місію до вчовання, і ся місія є той чудовий скарб, та дорогоцінна річ, і справді найважніша річ яку коли може посісти сотворіння. Нове сотворіння на землі посідає земний організм; отже сей скарб є то припоручена місія або служба прихрещення, дана новому сотворінню підчас їх перебування в земній посудині. Павло каже, чому ми маємо сей скарб у глиняних посудинах, а іменно, щобі „премоножество сили було від Бога, а не від нас.“ Єгова так призначив, щобі жадний чоловік у Христі не хвалився, але щобі нове сотворіння підчас їх місії прославляли імя Єгови, через голошення людям, що всі средства, щобі привести людей до життя, походять від Бога.

Середа 21. серпня.

«Та ніхто не говорить: Де Бог мій сотворитель, що й вночі дав пісні.» — Пова 35:10. (Анг. перев.)

ЄГОВА через своїх слуг написав пісні, котрі то пісні вірні Ізраїльтян співали. Хотий ті пісні були написані дуже давно, то однак вони були вимірені на користь духового Ізраїля, котрі тепер становлять Божу організацію. Сі пісні є вираз їх радості, їх вдячності, і є співані в честь їх Бога, Сотворителя і Добротія. Церква щойно перейшла через довгу чорну долину, страшну ніч. Вона була окружена многими саккусами, але тепер вона виходить з темряви на світло. Вірні бачуть се світло, котре стає чим раз яснійше на їх стежці, і тому вони починають співати пісні з радості. Вони бачуть, що їх визволення близько, і знають, що благословенства походять від Бога Єгови, тому з радості вибухли співом в честь імени Єгови.

Середа 28. серпня.

«Схаменуться і навернуться до Господа всі кінці

землі; і перед тобою поклоняться всі покоління народів.» — Псалма 22:27.

ЛЮДИ мусять прийти до зрозуміння, що Бог є любов; що Він є так несамолюбним і так бажав благословити чоловіка, що дав свого возлюбленого Сина на смерть і воскресив Його з мертвих, щоб дати людям спромогу отримати життя. Люди також пізнають, що Бог дозволив сатані гнобити їх, щоб вони заснали наслідки гріха; і що у властивім часі Бог осушить сатану, а установить своє справедливе царство для них. Тоді вони зачнуть оцінювати Бога. Тоді, в царстві Божім, вони будуть чим раз більше пізнавати любов і славу Єгови, і се спонукає їх поклонитися Йому.

Середа 4. вересня.

«Хто побідить, зробля його стовпом в храмі Бога мого, і вже не вийде геть.» — Відкритт 3:12.

СЛОВО стовп піддає думку, що якась річ підтримує щось, або те, що є установлене на все. Храм тепер стався Божою постійною організацією, і ті, що побідять і отримають Боже призначення, стануться вічними членами тої організації; вони підтримують ту організацію через вірне представлення її, і так чинячи, вони „не вийдуть геть“. Про сих Слово Боже говорить: „Все в храмі Його-все говорить: величє!“ Яко стовпа в Його храмі, вони будуть перебувати там, бо ті, що вповають на Господа, „будуть подібні горі Сиону, що нехитається і вічно перебуває.“ Божя організація є тепер установлена, і Він охоронить її і не дозволить Сионові терпіти. Будучи так охоронені, всі в храмі говорять: „Благословенне імя Господа від нині повіки.“

Середа 11. вересня.

«Благо є прославляти Господа, і співати псалми імені твому, Всевишній!» — Псалма 92:1.

СІ слова є часть псалми написаної на день субітний. Отже вони показують, що Єгова одобрив прославляти публично Його в той день, котрий Його нарід відложив для почитання Бога. Та не лише в той день але в кождім дню се є на місці співати в честь нашого Бога. Хто ж співає иншим богам, той не може так сказати, тому що вічно триваюче добро походить лише від Бога Єгови, Всевишнього. „Бо се благо; пісня похвальна належиться Йому.“ (Псалма 147:1) Се значить, що співаки мають причину не лише бути веселими, але і радуватися в Господі і зрадості співати Йому. Оцінюючи ласку імени Єгови. З вдячності вони не можуть стриматися від співу в честь імени Його.

Середа 18. вересня.

«Да торжествуют праведні в славі, радуются на ложах своїх.» — Псалма 149:5.

ГОСПОДЬ є прославлений яко Цар, і спільниками своєї слави є останок з помазаників Божих на землі, тому що вони є амбасадорами нового Царя; і для того вони є тепер у славі. З огляду на се, що 1914 року то цар-

ство було закладене, тому „вони співають Господеві нову пісню“. Вони співають на ложах своїх, і не силять як інші. Вони є активними в прославленню імя Єгови день і ніч, і будуть так чинити поки не законять їх земний сон. Ця думка є в гармонії з словами пророка Ісай (62:6,7), де Господь каже, що сторожі в Його організації, Єрусалиму, не замовкнуть ні в день ні в ніч, але будуть все співати в честь імени Єгови.

Середа 25. вересня.

«І скажуть того дня: Ось він наш Бог! ... на Його ми сповалимо та й радіватимось і веселитимось мило спасенням Його.» — Ісай 25:9.

3і аломаним сили ворога в Армагедоні, упадуть кайдани з мільйонів в'язнів, і вони вийдуть на волю, і дістануть нагоду почути і служити правдивому Богу. Тоді вони зрозуміють правду, що Єгова є правдивий Бог і що Його правительствo є справедливе з Христом на престолі, на котре вони так довго очікали. Поманники Божі на землі бачуть вірую, що сі благословенства мусять незадовго прийти. Вони знають, що свою роботу виконає їх Бог і Отець. Вони бачуть, що план навіки буде зміта з Його святого імени, і тому їх серце з радости співає Йому. Вони не можуть стриматися від співу.

Питання і Відповіді

ПИТАННЯ: З вітки Каїн взяв свою жінку?

ВІДПОВІДЬ: Каїн дістав свою жінку там де і Сет свою; себто вони обидва поженилися зі своїми сестрами. У 1 Мойсея 5:4 є виразно зазначено що Адам, окрім, Каїна, Авеля і Сета мав много дочок котрих імена не були записані в Біблії. Безперечно, що Каїн і Сет оженилися з сими дочками Адама. Єсли так не буде, тоді можна поставити питання, де дочка Адамові взяли для себе мужів?

ПИТАННЯ: Де є Ізія?

ВІДПОВІДЬ: Не лише Ісус Христос сказав в Іована 3:13 „Ніхто не зійшов на небо“, але пізніше апостол Петро, промовляючи під впливом святого духа в день п'ятдесятниці, сказав: „Давид не зійшов на небо“, а до Жидів 11:40 апостол Павло, вичисляючи ряд старозавітних мужів, сказав: „Не без нас (вони) досягнуть авершення“. „Всі сі отримали свідчення віром, не приняли обітчування“. Ми не перечимо, що Ізія був взятий до неба у вихрі, і можливо що з ним те саме сталося, що сталося з котрим будь чоловіком захопленим вихром. Св. Письмо говорить про птінці небесні, і ми думаємо, що в таке небо був взятий Ізія. Ми віримо, що вихор взяв Його життя і що він ще нині мертвий, чекає воскресення.

ПИТАННЯ: Хто був Мелхизедик?

ВІДПОВІДЬ: Святе Письмо не згадує хто був отцем або матір'ю Мелхизедика. Ані нема згадане де або коли він народився, або коли і де умер. Мелхизедик був таким самим чоловіком як хто будь инший, лише що він жив дуже близько Бога. Писання каже, що він був один із пророків Божих. Дехто припускає, що Мелхизедик і Сем були імена одної особи, і ця думка видається нам досить розумною.

ПИТАННЯ: Що означають слова в Одкріттю 20:5, „а остальні мертві не ожили, доки не скінчаться тисяч років“?

ВІДПОВІДЬ: Найстарший і найбільше автентичний рукопис Нового Завіту, котрий називається Синайський Манускрипт, був написаний десь окозо 331 не

Христі. Але в сім в Сирицькій ані у Ватиканським манускрипті нема записаних слів Одкріттю 20:5. Справді, що ці слова були подані як пояснення тексту через переписувача рукописі. Описав другий переписувач закінчив се пояснення до тексту, не доглянувши, що се було пояснення або додаток. Що ці слова є додані, то можна додати з попередніх як із слідуєчих текстів тої голови. Перекресли слова 20:5 легко одіщем, а тоді читай попередні і слідуєчі верники і побачиш як думка є красиво злучена. Але коли ці слова є невиключені, тоді думка неначе перервана. Однак єсли хтось не згодиться, що ці слова не знаходяться у старинних манускриптах, котрі ми уважаємо за додані, то тоді ці слова можна погодити з правдою, бо з Божої точки погляду рід-людський є і буде мертвий аж до пізковогого привернення до совершенности.

ПИТАННЯ: Чи Ісус знав перед своїм посвяченням, що він існував як Логос перед тим ніж Він стався чоловіком?

ВІДПОВІДЬ: Про се, чи Ісус перед своїм посвяченням знав що він існував як Логос ніж Він стався чоловіком, св. Письмо нічого не говорить. Однак можна сподіватися, що Його оікуни і мати поясняли сю річ, і се застановило Його до глибокого роздумування ажже тоді коли Він був дванадцять років віку. Безсумніву, що много інших річей було відкрито Йому коли Він вийшов з води хрещення і „відчинилося Йому небо“.

ПИТАННЯ: Що розумів нам Господь коли Він сказав: „Легше бо верблюдові кріз ушко голки пройти, ніж багатому в царство Боже вийти.“ — Лука 18:25.

ВІДПОВІДЬ: У містових брамах східних країн (котрі то брами завершалися в назначений годині в ночі) були вузькі фіртки так названі „Ухо Голки в Брамі“, через котре залізнений подорожний міг дістатися до міста. Кажуть, що щоби верблюд міг дістатися через се ухо голки у брамі, то треба було зкидати в нього увесь тигар, але навіть і тоді з великою трудностю він міг перейти через ту фіртку. Ухо голки є узате, в тій

ціли, щоби пояснити вхід багатого чоловіка у царство небесне. Багаті люди мають трудність відринися свого багатства і цілковито посвятитися Господу. Ми бачимо, що се показано на багатому молодці, котрий шукав дороги до вічного життя, а однак не хотів посвятитися і віддати всі свої багатства під опіку Господа. Се не значить, що в царстві небеснім не буде багатих людей, ані се не значить, що вони будуть мати велику трудність увійти в царство Боже, коли отвориться широка брама до міста підчас віку тисяч ліття.

ПИТАННЯ: Яко Християнин, то котрий день повинен я святкувати, семий день суботу, установлену Богом в законі, чи перший день в тижні названий неділя, установлений чоловіком?

ВІДПОВІДЬ: Християнин повинен трактувати кождий день в тижні однаково, і не робити різниці через святкування одного або другого дня. Що до сегого дня, то він не був даний поганам а Жидам, через закон Божий. (Гл. 2 Мойсея 31:12-17) У св. Письмі нема нігде згадки про се, щоби погани мали бути зобов'язані сим законом. Отже, если хто прийняв Христа, і є послідователем Його нехай же не дається зв'язати буквою закона. Він не повинен робити жадної різниці між одним а другим днем, як се є в законі. Жиди, що сталися Християнами, були увільнені від цього. Закон наказував, що їсти і що пити, і який день святкувати. Де які жиди критикували перших Християн, що вони відступили від букви закона. Господь напівнув Християн через Ап. Павла в Колоссян 2:16,17. „Нехай оце ніхто не судить вас за їжу або за напій, або поглядом свят, або місяця або суботи. Се тінь того що має настати.“

Після слів Ап. Павла до Римлян 6:14, то Християнин не є під законом. Знов коли Христос прийшов Він подолав кінець закону, себто від тоді не треба жити після букви закона, щоби через се отримати праведність. В листі до Рим. 10:4 читаємо: „Кінець бо закону-Христос, на праведність кождому віруючому.“ Хотят Християнини є вільний від закона через Христа, то всеж він не повинен уважати неділі, першого дня в тижні за щось дужшого від інших днів в тижні, тому що вона була установлена чоловіком. Ті що сперечаються і кажуть що треба святкувати суботу семий день, або ті, що кажуть святкувати неділю, показують неспівідомість що до ціли і причини для якої субота була дана Жидам.

Ап. Павло каже, що жаден чоловік не має посуджувати Християнина що до святкування суботи, бо річи, що дані були в законі, є тінею річей які мають настати. В законі субота була днем спочинку. Се приобразує великий одно-тисячний-день Христового царства, котре є семим одно-тисячним роковим періодом в історії чоловіка. В тім царстві чоловік знайде відпочинок від праці для свої користі і оберне свої сили для прославлення Господа.

Але хтось запитав, чи се значить що Християнин не повинен відпочивати? Так, повинен. Ап. Павло говорить о иншій спочинку який Християнин повинен

мати від злилі або часу який був даний жидам, і що до сього нема жадного сумніву. До Жидів 4:8-11 читаємо так: „Бо колиб Ісус Навин тих (Жидів) упокоїв, не говорив би про инший день після того. Опеж оставлено ще суботування людям Божим. Хто бо увійшов у відпочинок Його, той відпочив од діл своїх, якож од своїх Бог. Стараймо ся ж увійти в той відпочинок, щоб хто не внав тим же робом у невірство“ (так як жиди).

Той, що увійшов в Божий відпочинок, угажає Господню працю за головну задачу: і через се перестав задовольати себе, а старатися жити і приподобати Господу. Єгова поручив викінчення своєї праці в руки Свого дорого Сина, Ісуса Христа, яко головного Виконавця; Так Християнин повинен звертатися до Христа за вказівками, що має робити у великій роботі Отця. Отже, кождий день є днем спочинку для Християнина, бо передовсі він не звертає уваги щоби служити собі, але звертає своє серце до Господа і старатися виконувати Божу волю.

ПИТАННЯ: Чи Ірод був Жидовин?

ВІДПОВІДЬ: Ні; Ірод був Едомієць, з роду Езава а не Якова.

ПИТАННЯ: Чи Мат. 10:28 значить, що душа є щось віддільного від тіла?

ВІДПОВІДЬ: У сім стиху Ісус вказує нам, що душа і тіло будуть знищені с.т. перестануть існувати-жити. Господь усім стиху відноситься до теперішнього зареженого умиряючого стану тіла, котре з Божої точки погляду є тим чим є, тому що воно є надорозі до смерті, і в коротці прийде до кінця свого існування-до смерті; дальше він відноситься до будучого життя, котре буде привернене через викуп Спасителя і станеться дійсною душею єством. Тому Ісус остерігав своїх слухачів, особливо письменників та фарисеїв і гіпокритів, щоби боялися Його (Єгови) котрий може знищити не лише теперішнє умиряюче існування, але і також цілковито затратити всі надії що до його життя в яким небудь стані або поземі.

ПИТАННЯ: Що означають слова Маттея 6:33: „Шукайте перше царства Божого та правди Його; се ж усе додається вам.“?

ВІДПОВІДЬ: Шукати перше царства Божого значить, уперти всі надії на царство Боже, коли то в новім порядку, під новим правлінням Месії, воля Отця небесного буде виконувана на землі так як в небі; коли війни не буде, і людство буде задоволене і зможе отримати вічне життя, а Християни будуть та всегда злучені зі своїм Господом. Се значить шукати Божої справедливості і пізнавати волю Божу так, як се є написано в Біблії, і чинити її. Ісус тут відноситься головню до царства, на котре надіялись Християни і до чинення волі Божої. Диявол завжди старався робити натиск на менше важні річи, щоби відвернути Християнина від правди. Він старався привізати серця їх до грошей, здоров'я, дому, родини, популярності, і т. п., щоби через се вони занедбали найголовнішу річ, що є ви-

конування волі Божої. Розуміється, що гроші, одяг, їжа, помешкання, і т.п., сі речі є потрібні; але Християнин понад усе явше повинен ставити на першому місці чинення волі Божої.

ПИТАННЯ: Прочу поясню Іована 21:22: „Рече йому Ісус: Коли хочу, щоб він пробував доки прийду, що тобі до того? ти йди за мною.“

ВІДПОВІДЬ: Коли одного разу Ісус сидів за столом з своїми учениками. Він сказав до Петра: „Симоне Йонне, чи любиш мене більше, ніж сі? Баже йому: Так, Господи; Ти знаєш, що я люблю Тебе.“ Ісус питає його три рази і всі три рази Петро відповів, так. Але по сім признанню Петро був поставлений на пробу. Петро поглянувши навколо себе і побачив Іована, котрого Ісус вельми любив. Петро також мусів був любити його, тому спитав Ісуса, кажучи: „Господи, що сей буде робити? Рече йому Ісус: Коли схочу, щоб він пробував доки прийду, що тобі до того? ти йди за мною.“ Іншими словами сказати, се значить, не сподівайся на Іована, ані не будь послідователем його: ти є розказаний бути моїм учеником; і тому йди за мною. Петро в кількох випадках виглядав дуже відважний, а се коли був поставлений на пробу, показався слабим. Ми є певні, що Петрова віра росла сильнішою чим довше він ходив з Ісусом. Ісус виразно сказав в Маттея 16:24, „Бачи хто хоче йти слідом за мною, нехай відречеться себе самого, й візьме хрест свій, та й іде слідом за мною.“

ПИТАННЯ: Що значить, „Гегена, де червас їх не вмирає, й огонь не вгасає“?

ВІДПОВІДЬ: Сей вираз знаходиться лише раз в Марка 9:48. Однак сих слів не знаходимо в найстарших рукописних Марка 9:44,46. Хотий думка там висказана є зовсім правдива, без різниці кількох раз вона не була б записана. Гігена, або Долина Гігон, і Долина Тифета відносяться до тієї самої річки, а іменню, вускої долини на південно-західній стороні міста Єрусалиму, де в старинних часах налили сміття погнаним євреям; і де Жиди кидали тіла злочинців, що були вивороті жорстоких діл, з марною надією, що спм вони перешкодять їх воскресенню з мертвих. Кождий Жид розумів, що Гігена представляла символічно вічне знищення. Се було місце де вогонь ніколи не вгасав, а вслиби і яке тіло не згоріло, так черваси на певно сточилиби його.

ПИТАННЯ: В Окриттю 22:17 є написано так: „А Дух і Невіста галасють: Прийди! і хто чує нехай каже: Прийди! Хто жадний нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя даром.“ До котрого часу се відноситься?

ВІДПОВІДЬ: Се писання відноситься до царства Божого, котре вже так близько. Тоді людям дасться нагода зрезуміти правду і отримати життя вічне на сіб і планеті, землі. Треба заявляти, що Бог нікого не змусе йти правду - даючи життя. Там сказано є так:

„Хто хоче, нехай приймає воду життя даром.“ В тім часі сповняться слова пророка Ісайя 11:9. „На всій святій горі в мене одні одним шкодити не будуть, бо земля так довіна буде розумінням Бога, як водою море.“ Тоді також сповняться слова записані в Окриттю 21:4. „І обітре Бог всяку сльозу з очей їх; і смерті більше не буде; ані смутку, ані крику, ані труду не буде вже; перше бо минуло.“

ПИТАННЯ: Про розбуження дочки Яіра читаємо в Луки 8:55 так: „І вернувся дух її, і встала зараз.“ Прочу пояснити се через радіо.

ВІДПОВІДЬ: Слово „дух“ походить із Грецького слова „пнеума“, що означає повітря, вітер, або відих. Се саме слово уживаємо коли говоримо про надимання гумового обруча повітрям. Те саме повітря чоловік дихає, і тому сказано що „дух вернувся“ або іншими словами сказати, „вона зачала дихати.“ В гармонії з сією думкою читаємо про сотворення Адама в 1 Книзі Мойсея 2:7 так: „І создав Господь Бог чоловіка з землі пильової, і вдихнув йому в ноздрі живе дихання“ і став чоловік душею живим.“ Святе Письмо каже, що коли чоловік умирає, тоді повітря або відих відходить від нього. В Ісаїї 146:4 читаємо: „Вийде дух з його, знов до землі своєї він вертає; того ж дня самого задуми його пропадають.“

ПИТАННЯ: Звідки з'явилися сі різні раси людей на землі, і якої краски був Адам?

ВІДПОВІДЬ: Святе Письмо виразно говорить, що Бог зробив з одної крові весь рід людський, щоб жили на всьому лиці землі.“ (Діян. 17:26) Ми віраємо, що се правда. Відмінний клімат і обрешення мають багато до діла у втворенні різної краски людей, як і їх національних характеристик. Історія подає нам факт, що одна Жидівська родина була внімігрувана до Хін; і протягом трьох років сі Жиди, хотів вайтерши раса у світі, сталися Хінцями з красці, вигляді і в очах. Без сумніву, що перший чоловік був чорнявий, бо і слово „Адам“ означає чорнявий. Лікарі приходять до заключення, що люди красеннодібно з білою шкірою є дійсно слабші, а се мабуть тому що їх система є нездатна. Родинні обрешення мають багато до діла з життям у всякій формі.

ПИТАННЯ: Як Ісус Христос проповідував духам у в'язниці?

ВІДПОВІДЬ: Ісус Христос проповідував духам у в'язниці, згаданих в 1 Петра 3:19, через вірне виконання волі небесного Отця, тим що Він праведним терпів за неправедних, пішов до гробу, котрего Бог воскресив до духового стану яко в нагороду за його вірність і послухність; і се становило ту проповідь упалим ангелам, котрей вони не повинні забути. „Через що (послухність аж до смерті і воскресення з мертвих) проповідував (для голоснішого говорити як слова) тим духам, що втеменили.“